ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΟΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ

ΑΣ ΤΑ ΚΛΕΙΣΟΥΜΕ ΜΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΕΜΕΙΣ!

Το κράτος και τ' αφεντικά επιτίθενται στους μαθητές με τις συγχωνεύσεις σχολείων που θα επιδεινώσουν την καταπίεση και τη ρουτίνα της καθημερινότητας καθώς δημιουργούν έντονες δυσκολίες στη μετακίνηση και αυξάνουν τις αποστάσεις και μάλιστα υπό την απειλή της κατάργησης των σχολικών λεωφορείων. **Οι χώροι που το κράτος πειθαρχεί και καθυποτάζει τους νέους γίνονται όλο και πιο ασφυκτικοί** (μαζικό στίβαγμα με πολυάριθμα τμήματα και προοπτική κατάργησης μουσικών και αθλητικών σχολείων). Και σα να μην έφταναν αυτά έρχεται και η μείωση στις θέσεις των εισαχθέντων στις σχολές και ταυτόχρονα η άνοδος των βάσεων, πράγμα που σα μοναδικό αποτέλεσμα θα έχει το βάθεμα των κοινωνικών ανισοτήτων. Δεν είμαστε απ' αυτούς που νιώθουν πως "στράβωσε" το σύστημα και δε θα μπορέσουμε να μπούμε σε μια "ονειρεμένη σχολή". ***Δεν είμαστε απ' αυτούς που ονειρεύονται να γίνουν φοιτητές με απώτερο σκοπό το μελλοντικό τους βόλεμα αλλά απ' αυτούς που βρίσκουν τα συμφέροντά τους στην τάξη των εργατών και ξέρουμε πολύ καλά πως οι νέες μεταρρυθμίσεις θα φέρουν περισσότερους ανειδίκευτους εργάτες άρα και πιο ευάλωτους στις όποιες επιθέσεις και περικοπές των αφεντικών. Κι από κει πηγάζει η εναντίωσή μας σε αυτές.***

Εδώ και μια εβδομάδα περίπου παρατηρούμε τις δράσεις που πραγματοποιούν μαθητές, γονείς και καθηγητές. Περισσότερα από 100 σχολεία τελούν υπό κατάληψη ενάντια στα νέα μέτρα που προωθεί το κράτος (και σίγουρα η πλειοψηφία αυτών των μαθητών δεν αμφισβητεί και δεν εναντιώνεται σε κάθε καταπιεστικό θεσμό του σχολείου). *Εμείς ως ανυπάκουοι μαθητές, βλέπουμε σε κάθε νέο μέτρο που περνάει το κράτος μια ακόμα μεγαλύτερη υποβάθμιση της ζωής μας και γι' αυτό το λόγο δε μπορούμε παρά να στρεφόμαστε ενάντιά του.* ***Παρ' όλα αυτά δεν έχουμε σκοπό να καλλιεργήσουμε ψευδαισθήσεις ούτε να εξιδανικεύσουμε τη δημόσια και δωρεάν παιδεία που ο μόνος σκοπός που είχε και έχει (ακόμα κι όταν λειτουργούσε καλύτερα) είναι να παράγει υποταγμένους υπηκόους και πειθαρχημένους εργάτες.***

Τη στιγμή που το κράτος μειώνει όσο μπορεί τις δαπάνες για τη μαζική παραγωγή ηλιθιότητας που λέγεται εκπαίδευση (αφού αυτό το έργο το αναλαμβάνουν καλύτερα τώρα πια τα media), **δεν αρκεί να στρεφόμαστε μόνο ενάντια στα νέα μέτρα αλλά να πολεμάμε με κάθε τρόπο το σύνολο του εκπαιδευτικού συστήματος και όσους το συντηρούν.**

όλοι και όλες στην

ΠΟΡΕΙΑ

το **σαββάτο 2 απρίλη**

στις **12.30** από το

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(κορίνθου και αράτου)

αυτόνομη συλλογικότητα μαθητών/τριών

Ανυπάκουοι Μαθητές

Χρόνια τώρα οι καθηγητές συμμετέχουν κι αυτοί σε αγώνες (όπως οι απεργίες) που μπλοκάρουν τη κανονικότητα όχι μόνο της εκπαίδευσης αλλά και του κεφαλαίου γιατί διακόπτεται η παραγωγή της προπαγάνδας που το κράτος θέλει να επιβάλει. Μέχρι αυτό το σημείο είμαστε αλληλέγγυοι στον αγώνα το καθηγητών. Το πρόβλημα είναι ότι στη συντριπτική πλειοψηφία των καθηγητών κανένας τους δεν προσπάθησε να αποποιηθεί τον εξουσιαστικό ρόλο που του έχει δοθεί. Οι καθηγητές θα έπρεπε να παραμερίσουν λιγάκι τα δίκαια μισθολογικά τους αιτήματα (δίκαια όσο δε γίνονται αυτοσκοπός) και να επικοινωνήσουν μαζί μας ως ίσος προς ίσο. **Αν πραγματικά νοιάζονταν και για εμάς (και όχι μόνο για τους μισθούς) θα μπορούσαν κάλλιστα να απαιτήσουν την κατάργηση των εξετάσεων ή τη μείωση της τεράστιας ύλης αλλά και στην πράξη να ανατρέψουν κάποιες καταπιεστικές δομές όπως η χρησιμοποίηση του πληθυντικού, η απόλυτη πειθαρχία στη σχολική ύλη κτλ..** Αν οι καθηγητές δε λάβουν υπόψη αυτά τότε θα έχουν για πάντα αυτό τον εχθρικό ρόλο απέναντι στους μαθητές. Το ρόλο του **εξεταστή, παντογνώστη, τιμωρού...**